

mercielt, og at rettighedshaveren forpligter sig til at sætte det i produktion.

Når rettighedshaveren skal vurdere, om et felt er kommercielt, sker dette på et tidspunkt, hvor efterforskningsudgifterne er afholdt – vurderingen af de økonomiske muligheder vil derfor centrere sig om udbygnings- og indvindingsfasen og det bidrag, der vil kunne opnås til dækning af efterforskningsudgifterne. Dette indebærer for rettighedshaverne en beslutning mellem helt at skulle afskrive efterforskningsudgifterne eller at indtjene disse helt eller delvis og eventuelt få en forrentning af disse. Har rettighedshaveren andre felter i produktion eller driver denne anden virksomhed her i landet, kan efterforskningsudgifterne dog efter forslaget fradrages i forbindelse hermed.

I de angivne eksempler er den interne rente for felterne 19,8 pct. – 49,7 pct. *efter skat*. Ved sammenligning med obligationsrenten skal der også for denne foretages reguleringer for skattebetalinger.

Skattedepartementet kan for så vidt angår spørgsmålet om ophør af produktion fra et felt tilføje, at produktionen under normale omstændigheder vil fortsætte, så længe feltet udviser overskud. Det skal dog bemærkes, at der ikke i lovforslaget er taget stilling til, hvorledes man ved ophør af produktionen på et felt skal forholde sig med tilbagestående underskud, herunder udnyttede kulbrintefradrag. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at kulbrintefradraget ikke er udtryk for egentlig udgift, men er et fradrag, der ydes ved siden af afskrivninger, driftsudgifter m.v.

Der henvises i øvrigt til svarene på spørgsmålene 51 og 52.

ad spørgsmål 60:

Undergrundsloven har temmelig strenge regler for oprydning efter produktionens afslutning.

Hvorfor er oprydningsomkostningerne ikke vist i eksemplerne, og bør man ikke i de senere år af produktionen kunne forskudsafskrive de forventede oprydningsudgifter (som formentlig er i størrelsesordenen flere hundrede millioner kroner)?

Især for udviklingen af de små felter er det af betydning, at loven tager stilling til dette problem.

Svar (besvaret af energiministeren):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 20.

Spørgsmål 61:

Har man overvejet – for at få gang i produktionen af de små felter – at graduere kulbrintefradraget, f.eks. ved udstrækning i tid for de små felter og forkortelse for de mere profitable?

Spørgsmål 62:

Har regeringen overvejet at graduere procentsatsen for kulbrintefradraget på 25 pct., således at den blev lidt mindre for profitable felter og lidt større for de små felter?

Svar:

Lovforslagets bestemmelse om ydelse af et fast kulbrintefradrag på i alt 250 pct. fordelt over 10 år af de afholdte investeringer på et felt bevirker, at af to felter med ens produktion, men med forskelligt investeringsomfang vil feltet med relativt store investeringer blive tilgodeset og beskattet forholdsvis lempeligt. Tilsvarende vil et felt med relativt lille produktion blive beskattet lempeligt sammenlignet med et felt med samme investeringsomfang, men med en større produktion af kulbrinter.

Efter regeringens opfattelse sikrer lovforslaget på denne måde sammenholdt med en kulbrinteskatteprocent på 70 en tilstrækkelig progression i beskatningen set i forhold til forrentningen af den investerede kapital.

En yderligere skærpelse af progressionen ved at lade kulbrintefradragets nominelle størrelse udmåle på grundlag af et felts rentabilitet vil komplicere skattesystemet betydeligt. Dette hænger sammen med, at det vil være vanskeligt på tilstrækkelig entydig måde at opgøre et felts rentabilitet, bl.a. fordi rentabiliteten afhænger af en række fremtidige faktorer, f.eks. produktionens størrelse og profil, prisudvikling samt udviklingen i omkostningerne.

Spørgsmål 63:

Det er åbenbart fra bemærkningerne til lovforslaget, at der forestår genforhandlinger af visse af Danmarks dobbeltbeskatningsaftaler, hvis dette lovforslag vedtages. Dobbeltbeskatningsproblemerne var genstand for